

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
 Fél évre 2 frt 50 kr.
 Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

A lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
 Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvételnek.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezek-től fogadtnak el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen hetenként háromszor:
 vasárnap, kedden és pénteken reggel!
 Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
 SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
 Stark Nándor és Dezse Sándor könyvkereskedésében.
 Ugyanitt egyes számok is kaphatók!

Számoljunk!

A debreceni csizmadia, mikor a hamis kétgarasosok csinálása miatt, mint pénzhamisító a bünyvitő törvényszék előtt állt, azzal védekezett, hogy „már úgy sem folytathatta volna soká a hamis pénzcsinálást; mert minden kétgarasos hét krajcárjába került, s így rövid idő múlva tönkre ment volna rajta.”

Ilyenformán vagyunk mi a városi tégláslázzal, melynek sorsát legközelebb a költségvetés tárgyalásakor éles bírálat alá vette Sima Ferenc városi képviselő.

Ez az üzlet is olyan, mint a debreceni csizmadia hamis pénzverése, hogy aligha folytathatja soká a város; mert úgy, amint ma van kezelve, busásan ráfizet; már pedig azt sem a községi törvény, sem a város vagyonának józan kezelése meg nem engedheti, hogy a város a házipénztári kirovásokból tartson fent privát érdekek istápolására szolgáló üzleteket.

A város jövő évi költségvetésében ugyanis elő van irányozva a városi tégláslázzal bevételéből 6000 frt, kiadásul pedig 10,000 frt; tehát pusztán a költségvetés számarányánál 4000 frt mutatkozik a város kárára. De ez tetemesen emelkedik, ha számba vesszük, hogy a téglaház és felszerelésében több, mint 20 ezer frt értéke fekszik a városnak, s hogy a téglaverés által a város téglaházi földje évenként tetemesen veszít értékében.

Ugy, hogy nem véljük tulozni a dolgot, ha azt mondjuk, hogy a jövő évre a tégláslázzal több, mint 6000 frt kára mutatkozik a városnak

Epen ezért vetette fel a kérdést Sima Ferenc képviselő, hogy helyes-e, józan dolog-e, összeegyeztethető-e a város érdekével, hogy midőn 90 krajcárt halad a községi adókirovás, akkor mi oly luxust engedjünk meg magunknak, hogy egy privát hasznözés körébe vágó üzletkezelésnek házi fentartására évenként 6000 forintot fordítsunk a közadókba?

Ez semmiesetre sem lehet a város érdeke, s így ezt a kezelést úgy, a mint ma van, fentartani egyáltalán nem lehet, nem szabad.

Mert igaz ugyan, hogy a város nem azon célból tartja fenn a tégláslázzal, hogy ebből nagy hasznót csináljon a városi közpénztár javára, hanem főleg azért, hogy tégláslázzal fentartásával uralkodhassék a helybeli tégláslázzal, hogy megakadályozza azt, mely szerint egyes téglagyárosok — konkurrenciáhiányában, — aránytalan magas áráig fokozhassák a téglá és cserép árát. Ez az okoskodás helyes és józan dolog volt a városi lakosság védelme érdekében addig, míg Szentesen több tégláégetés nem volt s így hiányzott ezen üzletágban a tiszta, egészséges konkurrenciá;

de most, mikor már az egyes téglagyárosok egymással versenyeznek a közönség pártfogásáért, megszűnt a város szuperlatív védelmének szüksége. S meg különösen akkor, ha ez a védelem évenként 6000 forintjába kerül a városnak.

Ma, mikor már több tégláégetető van a városban, a konkurrenciá önként fejlődik és természetes következménye a közönség megnyerésére szánt üzleti törekvésnek, s ha van a városnak téglagyára, vagy nincs, egyformán arra kell a gyárosoknak törekedni, hogy minél olcsóbban adhassák a téglát és egyéb e nemű építkezési anyagot. — Feltéve azonban, hogy ez nem így van, hogy a téglá és cserép ára emelkedni fog, ha a város nem tartja fenn a privát üzlettulajdonosok haszonkeresésének ellensúlyozására a városi téglaházat, s a városi lakosság, illetve az építetők védelmét továbbra is közérdeknek tekinti, akkor sem szabad a téglaházat fentartani úgy, hogy a város ráfizessen. Mert van olyan adózó, — és pedig 1000 közül 900, — aki nem építkezik, hát miért fizessen ez több adót évenként csak azért, hogy aki építkezik, pár forinttal olcsóbban szerezhesse be a tégláját?

Hát hiszen azt nem bánja senki, hogy ha az a városi téglaházi üzlet nem hoz be semmi hasznót, ez nem tűnik fel senkinek; de a ráfizetés ellen joggal panaszkodhatik akárki, sőt a város vagyonának ily meddő, káros kezelése ellen tiltakozni kell mindenkinek.

S így a városi közgyűlésnek egy kis számvetést kell tenni, hogy fenn lehet-e tartani ezt az üzletet kár nélkül? Ha fenn lehet, hát ám legyen; de ha a városnak rá kell fizetni, akkor ezen gazdálkodással fel kell hagyni. A fentartás jogcíme úgy is csak erőltetett már, sőt elavult, s így nincs rá semmi ok, hogy a város évenként 5—6 ezer forintot kidobjon!

1890. október 6.

— Az aradi vértanúk emlékszozáranak leleplezése. —

A 41 évvel ezelőtt mártír-halált szenvedett 13 vértanu-tábornok — Aulich Lajos, gróf Dessewffy Arisztid, Damjanich János, Kiss Ernő, Knezich Károly, Lahner György, gróf Leiningen-Westerburg Károly, Lázár Vilmos, Nagy Sándor József, Pöltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, gróf Vécsey Károly — emlékszozáranak leleplezése magasztos ünnepelességek és megható jelenetek közt ment végbe október 6-ikán Aradon. Bár az ünnepelesség nem volt hivatalos színezete, mégis az ország minden részéből megjelent küldöttségek, a politikai és társadalmi testületek kiküldöttjei jelentőséget és súlyt kölcsönöztek a szabadságért vértanu-halált szenvedett hősök ünneplésének, mely külsőségeiben impozáns és szívet-lelket megragadó volt, s hatalmas arányaival, lélekemelő lefolyásával

méltó volt a nemzet vértanuinak emlékéhez, méltó Arad városához, az országhoz és a magyar nemzethez.

Az ünnepelesség összesen 49 megye és város küldöttsége vett részt, a legmagyarabb vármegyét, a mi Csongrádvármegyét az azonban nem képviselte senki, s pedig állítólag azért; mert a — szintén állítólag — részt venni kívánt küldöttség részére nem érkeztek meg Aradról az — elszállásolási jegyek. Üres frázis; mondják inkább, hogy nem tartották érdemesnek a nemzet örömnepében részt venni.

Az ünnepelesség lefolyását egyébiránt a következőkben adjuk:

A szobor leleplezése.

A tizenhárom tábornok szobrának leleplezése megható mozzanatok, fényes pompa és nagy lelkesedés közt ment végbe. Mikor Zala szép szobráról lehullt a lepel, s a hatalmas érc monumentumot beragyogta az őszi napsugár, mely megilletődés szállta meg a tömegeket, azután pedig percekig tartó viharos éljenzésben tört ki.

Még közvetlen az ünnepelesség órája előtt is érkeztek Aradra, kivált a szomszédos községekből. Reggel 7 órakor a minden részében földiszitett városban már megkezdődött az eleveenség, hullámzóttak az utcák, egyre nagyobb és nagyobb lett a tömeg a szabadság-téren. Szemkáprázató látványosság volt, a mint a lelkes csoportok, a honvédegyletek deputációi, a 48-as honvédek, a tűzoltó testületek, a törvényhatóságok, községek diszruhás küldöttségei, a számlálhatatlan testületek képviselői zászlóik alatt elhelyezkedtek az óriás téren. Minden csoport tagjai más-más jelvényt viseltek, vezetőik pedig a szobor talpazatára szánt koszorút vitték társaik élén.

A polgármester címére küldött tömérdek koszorú kora reggel óta Virágh főmérnök rendezette a szobor talpazatánál. A Hungaria-szobor alakjáról már az éjjel levették a leplet s csak a magas vászon-sátor fődte. A koszorúk száma, melyek kora reggel már a szobor talpazata körül voltak, hozzávetőleges számítás szerint megközelíti a 800-at. Valóságos palma- és babérrdő ez, melynek sötétzöldjét széles és ölnyi hosszú nemzeti színű, fekete, fehér és a városok színeit viselő szalagok színpompája tarkítja. Helylyel-közzel ezüst koszorúk ragyogtak elő. Kitűnik ezek közül a lengyel legió gyönyörű ezüst koszorúja, melynek közepén a lengyel sas terjeszti szárnyait. A vértanúk rokonainak koszorúi közvetlen a szobor talpazatán vannak. A magánosok koszorúi közül szembetűnő a Fornszek Sándor országgyűlési képviselő ezüst koszorúja, melynek a tizenhárom ezüsből vert koponya kölcsönöz komor érdekességet.

Reggel fél 9 órakor a város háztér tarka képe mozgalmasabbá vált s megindult a menet a minoriták temploma felé. Az Andrassy-uton vonult végig beláthatatlan tömegével. A menet élén az aradi veterán-egylet haladt, utána a többi helybeli egyletek, iskolák, régi honvédek, az orsz. központi honvédegylet küldöttsége, a budapesti egyetemi ifjuság küldöttei, a budapesti lengyel-egylet, a megyék, városok küldöttségei, stb. Beláthatatlan tömeg, katonás rendben.

Mikor a menet a minoriták templomához ért, az egyletek zászlóikkal a szentegyház nyitott kapuja előtt foglaltak állást. Magába a templomba csak a testületek vezetői nyertek bebocsátást. Az ódon templom mély gyászt öltött. A falakat, az oltárt, a szó-

Vasuti menetrend.

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentés között.)

Ervényes 1890. június 1-től.

Szentés—Szolnok.

Szentés indul	5 ó. 35 p.	éjjel, 12 ó. 05 p.	d. u.
Töke	6 ó. 11 p.	éjjel, 12 ó. 41 p.	d. u.
Kszl.-Márton	6 ó. 51 p.	d. e. 1 ó. 20 p.	d. u.
P.-Homok	7 ó. 23 p.	d. e. 1 ó. 52 p.	d. u.
T.-Földvár	7 ó. 41 p.	d. e. 2 ó. 17 p.	d. u.
Martfű	7 ó. 59 p.	d. e. 2 ó. 36 p.	d. u.
Kengyel indul	8 ó. 34 p.	d. e. 3 ó. 11 p.	d. u.
P.-Tenyő	8 ó. 55 p.	d. e. 3 ó. 31 p.	d. u.
Szajol	9 ó. 16 p.	d. e. 3 ó. 55 p.	d. u.
Szolnok érkezik	9 ó. 44 p.	d. e. 4 ó. 25 p.	d. u.
Budapestre érkezik	1 ó. 55 p.	d. u. 7 ó. 45 p.	éjjel.

Szolnok—Szentés.

B.-pestről indul	9 ó. 40 p.	éjjel, 8 ó. 15 p.	d. e.
Szolnok	3 ó. 45 p.	éjjel, 11 ó. 47 p.	d. e.
Szajol	4 ó. 20 p.	éjjel, 12 ó. 20 p.	d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 43 p.	éjjel, 12 ó. 41 p.	d. u.
Kengyel	5 ó. 11 p.	éjjel, 1 ó. 09 p.	d. u.
Martfű	5 ó. 39 p.	éjjel, 1 ó. 36 p.	d. u.
T.-Földvár	6 ó. 08 p.	d. e. 2 ó. 03 p.	d. u.
Homok indul	6 ó. 20 p.	d. e. 2 ó. 15 p.	d. u.
Kszl.-Márton	7 ó. 10 p.	d. e. 2 ó. 52 p.	d. u.
Töke	7 ó. 38 p.	d. e. 3 ó. 25 p.	d. u.
Szentésre érkezik	8 ó. 13 p.	d. e. 4 ó. — p.	d. u.

Nyilt-tér.

(E rovatban közlöttékért nem felelő a szerk.)

Nyilatkozat.

Noha a „Szentés és Vidéke” című ujságszerű papirost rendkívül kevesen olvassák, s csak nagyon kevesen bírnak létezéséről tudomással és így a reám vonatkozó újdonságát nagyon kevesen olvashatták, mégis az igazság érdekében kötelességemnek tartom kinyilatkoztatni, hogy a „Szentési Lap” keddi és a „Szentés és Vidéke” csütörtöki számában megjelent rám vonatkozó közlemények, úgy, amint előadva vannak, nem felelnek meg a valóságnak s a legnagyobb részben képzelem, vagy téves információ szüleményei.

Szentés, 1890. október 9.

Dr. Filó Tihamér,
főjegyző.

Hivatalos hirdetmény.

Az 1891. évi földadó kirovása szempontjából értesítetik a birtokos közönség, hogy

mindazok, kik adásvétel, csere, örökösödés, birói árverés és átruházás útján birtokot szereztek, ezen, a birtokos személyében történt birtokváltozásait, az azokra vonatkozó okmányokkal, legkésőbb **f. évi október hó 31. napjáig** a városi birtoknyilvántartói hivatalban annyival is inkább jelentsék be; mert a f. évi november hó 1-én történendő bejelentések már csak az 1892. évi földadó kirovásánál fognak figyelembe vétetni.

Végül a népszámlálás alapját képező házzámozás végett mindazok, a kiknek akár a tanyákon házzámuk nincsen, legyenek az épületek ujak vagy régiek, ház és tanyai szám elnyerése végett szintén azonnal jelentkezzenek.

Szentésen, 1890. okt. 6.

Juhász János,
birt. nyilvántartó.

1—2

Bármely alkalomra LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

fényképészeti műtermemben,

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozású, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek. **Régi fényképeket megújítok**, továbbá kis képekről akár milyen nagyobb fényképet vagy olajfestményeket is készítek. S miután dr. Kovács Jenő, országunk kitűnő vegyészének lemezeit használom, azon kitűnő helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgája

HEGEDŰS VILMOS,
fényképész.

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.

N e m s z é d e l g é s !

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA SZENTÉSEN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,
táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirdapok, művek, diszes kivitelű szalag-aranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMELI KÖRLEVELEK,

ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban,
gyors, pontos, izléses és jutányos áron.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

című vegyes tartalmu közlönyre, mely immár a **h u s z a d i k** évi folyamába lépett, — **előfizetések** elfogadtatnak, hirdetések felvétetnek.